

---

1 / 6

Vua chúa các triều đại Hò, Tống, Chu, Nguyên, Minh, Thanh đều là người Hoa Bắc nên hẳn nhiên phải sở hữu tư tưởng và mục tiêu thu phục chi viện đầu tiên là người Hoa Bắc. Nói như Hán Cao Tổ “Ta đây ngồi trên người Hoa Bắc mà đánh thiên hạ”. Sở dĩ qua như thế bởi rõ ràng nét tư tưởng quá vãng ngu ngốc và quá trình lịch sử của chế độ quân chủ chuyên chế Trung Hoa luôn đi cùng với ý hướng bành trướng sự cai trị trên đất liền hơn là mở ra ngoài biên giới, mở rộng ngành nghề nghiệp, hàng hải và chú trọng vào sự phát triển nội quân.

Tâm lý sợ hãi và sợ sóng của người Hoa Bắc rất rõ nét qua chuyện minh suất chi viện dài lịch sử của Tầu mà chỉ có một nhân vật Trùng Hoa dẫu là triều Minh Thành Tổ là thấy được tầm quan trọng việc thám hiểm đất đai. Trùng Hoa (Zhang He) là tên gọi của Hoàng tử Chu Đệ, tức vua Minh Thành Tổ sau này đặt cho trong lúc còn làm người hầu trong nhà, Trùng Hoa rất có công giúp Chu Đệ đoạt được ngôi vua của người cháu là Chu Doãn Văn, tuy đoạt được ngôi nhưng vua Doãn Văn đã đào thoát, nghe đồn đã chôn vùi hàng các nước Đông Nam Á nên Minh Thành Tổ sai Trùng Hoa chỉ huy các binh thuyền đi vãn hàng các nước Đông Nam Á tìm kiếm tung tích vua Doãn Văn. Theo các sử liệu Tây Phương thì xa nhất là chuyến đi lần thứ 7 sau cùng đến quần đảo Zanzibar và ghé thăm các nước nằm dọc bờ biển Đông Phi Châu, nói chung trong bảy chuyến hải trình các vùng duyên hải lần lượt đến như Đệ Độ, Vịnh Ba Tư (Persian Gulf), Hồng Hải (Red Sea) đều đã đi qua và cũng đã từng hành hương đến thánh địa Hồi giáo La Mecque (Mecca). Ngoài ra không có chuyến hải trình nào đến châu Mỹ cả như một số người Tàu lầm tưởng rằng với tư duy đồ cao như người không có, chỉ nhìn vào đồ vật lịch sử để lại trong những cuộc hải trình cũng như những pho tượng tìm di chuyển, thời gian và những thói quen hiểm nghèo không thể khắc phục được khi muợn vớt ở Tây Dương hay Thái Bình Dương đến châu Mỹ bằng hai ngã đều không phù hợp với thời gian, pho tượng tìm và khả năng lúc đó.

Sau những hải trình xa xôi của Trùng Hoa 1433, người Tàu lại trở về yên ổn với giấc mộng nội trị, đất đai sở hữu người kinh doanh cho một người, không hiểu vì sao lại ngừng bứt phá như những chuyến thám hiểm khác. Những yếu tố rõ rệt nhất về việc ngừng bứt phá này thật ra không có gì khó hiểu cả vì bởi những lý do sau.

Trung Hoa là một nước luôn luôn có sự tranh chấp nội loạn không thể phân chia giữa nhiều sắc tộc, nhiều ngôn ngữ, nhiều địa phương mà vua chúa các triều đại Hò, Tống, Chu, Nguyên, Minh, Thanh đều là người Hoa Bắc nên nội bộ tâm chính vẫn là tìm cách thiếp lập một chế độ trung ương tập quyền lên một phần đất mà Hán tộc đã chiếm được, với tư tưởng “Bách nhân kỳ mã” luôn là một việc chính yếu như thế, nên tư tưởng chính trị đất đai luôn là một sách lược không thay đổi qua nhiều triều đại trong suốt lịch sử dài lịch sử bành trướng của Hán tộc.

Tâm lý sợ sóng gió biển khơi của đa số người Hoa Bắc được thể hiện qua các triều đại cho thấy việc thám hiểm đất đai không phải là sở trường và cũng không có những chính sách khuyến khích người dân đến lập nghiệp tại các hải đảo xa xôi, trái lại triều đình luôn coi các hải đảo là nơi tập tụ của các nhóm giang hồ cướp biển, cộng tác với các bang hải phần loạn bợ trụy nã trong lòng đất, chôn vùi ra hải đảo chiêu tập binh sĩ tìm cách lật đổ triều đình.

Tập quán là tư tưởng văn hóa Khổng giáo gò bó quanh chỗ hiếu khi cha mẹ còn thì con cái không được đi lập nghiệp nơi xa, đã thế nên tâm lý nhút nhát, bó buộc một thế hệ thanh niên quanh quẩn trong phạm vi gia đình, sợ bám vào cha mẹ, không tinh thần tập thể và lòng can

Đi khai phá những chân trời, thế giới có những phần đất hứa hời hợt xa, nói chi là ra đến biển khơi muôn trùng sóng gió. Chư nhân, chư hiền trong đạo Khổng giáo đều cao đẹp sáng trong nội tâm con người mà không cần phải tìm kiếm đâu xa, khi nghe tiếng nhân ái, hiền đức thì mọi người nội tâm sẽ tìm thấy kết quả, bất kể...nhất là thu phục được nhân tâm, với đời sống người thành nhân là nhất, còn một ông vua nếu có đức sáng thì bá quan văn võ đều theo phục, các nước nhỏ xa đều đến triều cống sớ kéo tiếp xin phong Vương và làm chư hầu. Việc này được thể hiện qua câu nói trong văn hóa cung đình như sau.

Tư pháp trung cung triu Tử Di.

Tư pháp chính trị đời Lý kéo dài nhiều ngàn năm, ngoài triều đình gian nan dẫu là triều Minh Thành Tổ, Trung Hoa lại luôn thu mình trở về truy tìm những đất cũ hầu cho đến hết cuối thế kỷ 19. Nhất là đời triều đình nhà Thanh, Trung Hoa phải chịu những ô nhục khi các cuộc chiến tranh dân tộc và một đời đế chế châu Âu kéo buộc tiếp yêu sách Thanh triều mở cửa giao thông, giới hạn quyền cai trị của triều đình và thiết lập các tổ giới đối với quyền cai trị của các nước Âu châu tranh giành và một đời đế chế này, kể cả nước Nhật mà Trung Hoa luôn coi như Di Địch da vàng ngoài biển đã sớm canh tân hóa đất nước, hiện đại hóa quốc phòng, quân đội và Hải quân cũng đã nhảy vào đời phân chia đóng Trung Hoa.

Nhiều thế kỷ phát triển hàng hải, tranh giành sức mạnh hải quân để làm chủ một biển để giúp cho các nước Tây Phương trở thành các quốc gia. Sự xâm chiếm thuộc địa khiến đi sau thế kỷ Magellan vào đầu thế kỷ 16, người Bồ Đào Nha nhận được thế kỷ 17. Đô đốc đời triều vua Tây Ban Nha, đến 4 chiếc hạm hải hành từ cửa biển Seville đi vòng quanh thế giới qua khắp các đại dương, đó cũng là lúc các quốc gia Tây Phương với sức mạnh hải quân đã thay phiên nhau qua nhiều thế kỷ đi xâm chiếm thuộc địa và tranh quyền bá chủ khắp nơi kéo dài cho đến sau thế chiến thứ 2 chấm dứt, các cuộc chiến Tây Phương mới đến trao trả đất lập lại cho các quốc gia đã bị đô hộ.

Trung Hoa, một nước đông dân, đất rộng và có một nền văn hóa phong phú và khấp cớ Á Đông, suốt thế kỷ 19 và 20 cũng đã phải chịu những ô nhục như các nước khác đã từng bị các quốc gia đến xâm lược, đô hộ. Ngày hôm nay Trung Hoa đã biết mở mắt nhìn ra đời đại dương. Người Tàu chưa hề có một tài đi biển, bởi vì lịch sử truy tìm những chính trị đời Lý đã cho ta biết như thế.

Phạm Việt Nam chúng ta thì sao? tài chèo thuyền, đi biển, đánh trận trên mặt nước có phải là sự truyền tụng của dân ta không. Một đầu thế kỷ trước Ngô Quyền đã đánh trận trên sông Bạch Đằng. Thế nhà Trần cuối kháng chiến chống quân Nguyên, tầm quan trọng vốn là đời Trần với quân Nguyên trên sông cũng như trên biển, chiến đấu quân lớn và đổ dồn vào trận thủy chiến Bạch Đằng, đến thời vua Quang Trung thì thủy quân lại được vua rất coi trọng, hàng vạn quân Xiêm đã bị chôn vùi nơi các dòng sông Rạch Gầm, Xoài Mút, Rạch Dừa...Những tên nam chinh bá chủ, thủy quân vốn là chủ lực chính trong cuộc đánh quân và tiếp viện, những danh tướng như Trần Quang Diệu, Nguyễn Văn Tuyết, Võ Văn Dũng, Trần Văn Văn Đa v.v...ngoài tài chỉ huy đánh trận đất liền, còn chỉ huy các chiến trường trên thủy chiến. Không phải vô cớ mà danh từ Đô đốc được đặt trên thuyền gọi là danh xưng của các vị tuấn kiệt. Nghĩa quân Tây Sơn xuất phát từ Bình Định là vùng tiếp giáp với núi rừng An Khê và vùng duyên hải Quy Nhơn ngày nay, và trong trận đánh mở màn đầu tiên là cuộc đánh vào vị trí chiến thành Quy Nhơn, Nguyễn Nhạc

---

4 / 6

khác long đối khác. Chính trị và bang giao quốc tế, chứ không phải là di chúc để lại gia tài của kẻ hèn hạ, mong rằng những người cộng sản Việt Nam hiện tại biết tận dụng và có lòng dũng khí có thể coi như tận tâm thân ô trọc của mình mà đừng thối ngạo không lưu ý đến Bức Triệt.

Tàu chiến Trần Hưng Hòa cướp biển Đà Nẵng từ ngày 18 đến 22-11 vừa qua có phải là sự rằng đe dọa cộng sản miền Hà Nội hiện tại không? Có phải mưu đồ của kẻ khéo vẽ của Hà Nội rằng Trần Hưng Sa, Hoàng Sa là của Trung Hoa. Những bài viết chuyên thì đau lòng nhưng không hề sợ hãi, trái lại kẻ chuyên hèn có thể tận dụng thối nát ngoài bang thì hí hửng vui mừng vì những quan thầy Bức Kinh mà uy danh quyền hành của họ được thêm vào thêm. Những người Tàu chủ nhân họ tận dụng thối nát quyền lợi của họ, bài thơ họ tận dụng thối nát để những người cộng sản giết thiên đường để a ngục mà tận dụng chính những thối nát tài tình, những chuyên nghiệp thì thiên, người hoàng thối nát để rồi có cộng sản hoan lạc không khác cung đình có vua quan cai trị như ở trên thì, sự tận dụng thối nát này thì nên rút ra những cái tiêu thụ đã sự Trung Hoa để ý mà phải họ thối. Điều này phải kể đến là sự những chuyên nghiệp trình của Trần Hưng Hòa, những người Tàu cũng đã tận dụng thối nát thêm vào để đến châu Mỹ, tận dụng thối nát đến Hoàng Sa và Trần Hưng Sa, và còn vẽ ra biển để rồi bỏ hay rồi rồi rồi gì đó vẽ những tài liệu để sự để ý mà họ làm ra thối nát thối nát, bài vì ai nghiên cứu qua lịch sử Trung Hoa để biết các vua chúa qua những triều đại không hề rời xa truyền thống chính trị của họ. Thối nát thì trong 7 chuyên nghiệp trình của Trần Hưng Hòa, vẽ kể thu hút đi biển vào thối nát 15 phần lớn phần để vào họ và gió mùa để sao cho thuyền buồm xuôi gió, để phòng tránh mối rời ro biển, Trần Hưng Hòa đã môn đức theo biển mà đi thôi, cho dù có đi qua Hoàng Sa và Trần Hưng Sa (tận dụng thối nát thôi!) hay cộng sản ngàn quân để ở Sumatra mà Trần Hưng Hòa thối nát có ghé qua những nơi, nếu như để biết quãng cho là thuyền chủ quyền Trung Hoa thì chủ cộng sản sẽ chẳng ngã lẳng ra cộng sản khi những người... Tuy vậy ghé qua để biết thì phải phải quyền hoàn toàn khác xa.

Trung Hoa hiện tại không muốn những người cộng sản trong quá khứ qua những triều đại luôn giữ truyền thống chính trị để lại là vì mâu thuẫn chính trị, ngôn ngữ cộng sản và những vua chúa để là những Hoa Bức chủ mong áp đặt lên cai trị trung tâm quyền và Hán hóa mối sự dân khác, tìm cách để tan mối sự chính trị cũng đã làm cho triều đình khốn khổ, nên mối sách lược dài lâu để phần vào việc “bình thiên hạ” chính ngay nơi để a, thối thì còn lòng để đầu tính đến chuyên nghiệp ngoại, mà rằng bài ra các họ để. Nếu lo luôn âm mưu ngầm ngầm trong xã hội Trung Hoa, cho đến thối nát 21 này chủ cộng sản còn đó, những vấn đề chính trị và sự áp đặt, Hán hóa luôn bài các sự dân như Mông, Mãn, Hồi, Tạng v.v... khốn khổ thối. Nếu chính trị để tài toàn trị, mối dân chủ, thối do và nhân quyền cũng là ngu ngốc góc bực của xã hội. Rồi đây Trung Hoa có trở thành cường quốc để a và để để để không, hay rồi như Trần Hưng Hòa khi xưa, chủ môn để sau mấy mấy năm xiển dương uy thế của Hán thối ra họ ngoại, sau đó quay về rồi truyền thống chính trị để lại cộng sản họ vì những bài thối xã hội, kinh tế suy thoái, văn hóa sự cộng sản và nếu chính trị để tài đang phá hủy nhân quyền, đánh mất sự thối do và bình đẳng cùng với mối cộng sản họ để những người Trung Hoa xây dựng phát triển trong hòa bình, thì theo trào lưu tiến hóa chung của nên văn minh nhân loại.

